

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 254

Date of filing 13 April 1983

ITL
AWARD. Date of Award 5 Nov-1982

 pages in English. 5 pages in Farsi.

 DECISION. Date of Decision

 pages in English. pages in Farsi.

 ORDER. Date of Order

 pages in English. pages in Farsi.

 CONCURRING OPINION of

Date pages in English. pages in Farsi.

 DISSENTING OPINION of

Date pages in English. pages in Farsi.

 OTHER; Nature of document:

Date pages in English. pages in Farsi.

254-92
۲۵۴-۹۲

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

لات متحدہ

254 - 92

۲۵۴ - ۹۲

دادگاه

IRAN UNITED STATES
CLAIMS TRIBUNAL

دادگاه داری دعوی
ایران - ایالات متحده

ثبت شد - FILED

No. 254 ۲۵۴ شماره

Date 3 APR 1983 تاریخ

۱۳۶۲ / ۱۱ / ۲۴

حکم در مورد صلاحیت

حکم شماره: آی تی ال ۲۵۴ - ۷ - اف تی

بیرونده شماره ۲۵۴

موضوع: تفسیر عبارت "و بد استثنای ادعاهای ناشی از قراردادهای تعهدآور
نیما بین کد در آن قراردادهای مشخما" رسیدگی به دعوی مربوطه در صلاحیت انحصاری
دادگاههای صالحه ایران، در پاسخ به موضع مجلس، باشد (بند ۱ ماده دو بیانیه
حل و فصل دعوی)، شعبه سوم رسیدگی به این موضوع را به دیوان عمومی ارجاع
کرده است.

طرفین: زوکورا اینترنشنال اینکورپوریتد،

خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،

شرکت راه آهن شهری تهران و حومه ("مترو")،

خوانندگان،

حاضران:

آقای کندهال آر. مدیر

ویلسون اند مک ایلوین، (وکلائی دعوی) شیکاگو، ایلینوی،

آقای حمید صبی

از جانب خواهان،

آقای آرتور دلیو، رواین، نماینده رابط ایالات متحده آمریکا،

همچنین: آقای محمد کریم اشراق، به عنوان نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

DUPLICATE
ORIGINAL

نسخه برابر اصل

مقدمه

بند ۱ ماده دو بیانیه دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر راجع به حل و تسویه دعاوی فیما بین دولت ایالات متحده آمریکا و دولت جمهوری اسلامی ایران (" بیانیه حل و فصل دعاوی ") " دعاوی ناشی از قراردادهای تعهدآور فیما بین کسب در آن قراردادهای مشخصاً " رسیدگی به اختلافهای مربوطه در صلاحیت انحصاری دادگاههای ایران ، در پاسخ به موضع مجلس باشد ، " را از حیث صلاحیت دیوان داورى خارج ساخته است .

شعبه سوم دیوان نسبت به پرونده حاضر صرفاً " از نظرات اتخاذتصمیم راجع به اینگونه ادعاهای مطروحه ناشی از قراردادهای حاوی شرط حل و فصل اختلافات در حیطه شمول قید باد شده بیانیه حل و فصل دعاوی است یا خیر از خود سلب صلاحیت نموده است .

متعاقب دستورات مورخ ۱۵ آوریل و ۷ ژوئیه ۱۹۸۲ (۲۶ فروردین و ۱۶ تیرماه ۱۳۶۱) دیوان داورى ، طرفین لوائحی در خصوص مسئله صلاحیت کسب توسط شعبه سوم به دیوان عمومی ارجاع گردیده تسلیم داشتند . بعلاوه یک جلسه استماع نیز در این مورد در تاریخ ۲۲ - ۲۱ ژوئن ۱۹۸۲ (۳۱ خرداد و اول تیرماه ۱۳۶۱) برگزار گردید .

در ماه مارس ۱۹۷۸ (اسفند ۵۶ - فروردین ۵۷) ، خواهان و خواننده ، " مترو " ، که بنا به ادعای خواهان یک سازمان دولت ایران است ، قراردادی را منعقد ساختند که به موجب آن خواهان متعهد به ساخت و تحویل سه دستگاه ماشین حفاری گردید . در ژوئیه ۱۹۷۸ ، خواهان و خواننده ، " مترو " ، قرارداد تکمیلی دیگری جهت خرید سه دستگاه قطار حمل خاک جهت استفاده با ماشینهای حفاری منعقد ساختند . خواهان ، همچنین موافقت کرد خدمات فنی معینی را پس از تحویل ، ارائه نماید . ادعای حاضر مستقیماً بر به اصطلاح خودداری " مترو " از اجرای تعهدات خود به موجب قراردادهای یاد شده ، می باشد . هر دو قرارداد به زبان فارسی تنظیم و حاوی شرایط مشابهی در

مورد حل و فصل اختلافات است. اين شرايط به شرح زير مى باشد:

ماده ۴۵ - حل اختلاف

در صورتى که اختلافى بين کارفرما و سازنده پيش آيد، اعم از اينکه مربوط به اجراى عمليات موضوع قرارداد دوايا مربوط به تفسیر و تعبير هريك از مواد قرارداد و شرايط عمومى وساير اسناد و مدارک پيوست آن باشد، جناجه طرفين نتوانند موضوع اختلاف را از راه توافق رفع نمايند، از طريق مراجع محاکم و مراجع صالحه دادگستري و طبق قوانين جارى در ايران حل و فصل خواهند شد، مگر اينکه بين کشور شاهنشاهى و حکومت کشور متبوع سازنده، معاهده اى وجود داشته باشد.

خواهان اظهار مى دارد که ماده مزبور مشخصاً "ناظر بر صلاحيت انحصارى دادگاههاى ايرانى نيست، چه پيش بينى نمى کند که کليه اختلافهاى ناشيه از قرارداد بايد به دادگاههاى ايران ارجاع شود. خوانندگان اظهار مى دارند که مقررات ناظر بر صلاحيت ديوان داوري مندرج در بيانیه بابتد طريق محدود تفسیر شود. بنا به استدلال آنها، موافقت ايران با ارجاع اختلافها به داوري را نبايد فراتر از آنچه صريحاً "منظور نظر دولت بود" تعميم داد. علاوه، خوانندگان استدلال مى کنند که شرط مربوط به حل و فصل اختلافات جزء لاينفک قراردادها بوده و در قراردادها نيز ارجاع اختلافها به دادگاههاى ديگرى سواى دادگاههاى قضائى ايران پيش بينى نشده است. بنا بر اين دادگاههاى باد شده را بايد تنها مراجع ذىصلاح جهت رسيدگى به اختلافات دانست. ماده ۴۵ قراردادها مقرر مى دارد که اختلافات فيما بين در رابطه با اجراى عمليات موضوع قرارداد با تفسیر و تعبير قراردادها و اسناد و مدارک پيوست آن ها به محاکم و مراجع ذىصلاح قضائى ارجاع و بر طبق قوانين ايران حل و فصل خواهد شد.

ماده دو بيانیه حل و فصل دعوى تنها ادعاهاى ناشى از قراردادهاى را که منحصراً قابل صلاحيت انحصارى دادگاههاى مربوطه ايرانى باشند، از حيطه

صلاحیت دیوان داوری مستثنی کرده است .

ماده ۴۵ قراردادها حاوی هیچ قیدی که بدون هیچ گونه ابهامی صلاحیت را محدود به دادگاههای ایران کرده باشد، نیست . بالنتیجه ، ماده مزبور با صراحت کافی شرایط مقرر در شرط استثنای ذیل سند ۱ ماده دویا نیه حل و فصل دعاوی را تحقق نمی بخشد . این نتیجه گیری با توجه به واقعیات زیر در دعوی حاضر بیشتر تأیید می شود ؛ ماده ۴۵ ، دادگاهها و مراجع قضائی را فقط در مورد اختلافهای ناشی از اجرای عملیات موضوع قرارداد یا تفسیر و تعبیر قرارداد و سایر اسناد پیوست صالح می شناسد . به طوری که دیوان در پرونده مشابهی نتیجه گیری کرده ، این نحوه تنظیم قرارداد حاکی از آنست که طرفین جنبه های مهمی از قرارداد را ، از حیث صلاحیت دادگاههای منتخب ، بفرض که چنین دادگاههایی مدنظر بوده ، خارج کرده اند .
احکم در مورد صلاحیت ، مورخ ۵ نوامبر ۱۹۸۲ (۱۴ آبان ۱۳۶۱) (در پرونده شماره ۱۵۹) .

بنا به دلائل مذکور در فوق

دیوان داوری بر این عقیده است که

ماده ۴۵ قراردادها ی مورد بحث در حیثه شمول قیدا استثنای مندرج در بند ۱ ماده دویا نیه حل و فصل دعاوی نیست . بالنتیجه ، ماده یاد شده از قراردادها ، سالب صلاحیت دیوان نسبت به دعاوی مستثنی بر قراردادها نمی باشد .

پرونده جهت ادا مدرسبدگی به شعبه سوم عودت داده می شود .

لاسه، تاریخ د نوامبر ۱۹۸۲ برابر با ۱۴ آبانماه ۱۳۶۱

گونا گون

گونا گون

(رئيس)

موافق در مورد نتیجه

به نام خدا

[Signature]

محمود م. کاشانی
نظر مخالف

[Signature]

نیلن نگار

[Signature]

بی بی رفته

به نام خدا

[Signature]

شفیع شفیع
نظر مخالف

[Signature]

هوارد ام. هونتزمان
نظر موافق

[Signature]

جوج اج. آلدريج

به نام خدا

[Signature]

مصطفی جهانگیرشانی
نظر مخالف

[Signature]

ریچارد ام. ماسک
نظر موافق